

ಮಾಡ್ತಿ ಸಾರ್’ ಇವಗಳಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿ ಪೋಣಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವರೂ ಒಂದೇ ಗಂಟಲಲ್ಲಿ, ‘ಪನಂತ ಸಾ’ ಅಂದರು. ‘ಅಯೋ, ಪನಿಲ್ಲ ಕರ್ತೀ, ನನ್ನ ರಿಸಚೋ ಮಾಡುತ್ತರು’ ಎಂದು ಗೊಳಿಗುತ್ತಾ ಹೊರಟ ಹುಲಗಪ್ಪ, ‘ಆಸಾಪಿ ಪನೋ ಮುಚ್ಚಿದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ’ ಎನ್ನು ಪಂತೆ ಆ ಮೂವರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಕಿರುಗಳಲ್ಲೇ ಗಮನಿಸಿದ.

ರೂಮಿಗೆ ಬಂದು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಾದ ಹುಲಗಪ್ಪನಿಗೆ ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಮಾತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಳಿಲಿ ನೆನಪಾಗಿ ನಗು ಬಂತು. ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಒಂದು ಚಳಿ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳುವ ಮೆಷ್ಟ್ ಹಾಗೆ, ಮುಂದಿನ ಚಳಕ್ಕೆ ಧರುಕಿ ಹಾಕಿ ತಾಕಿತು ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಹಾಗೆ, ಮರು ಚಳಿಕ್ಕಾಗಲೇ ಹುಲಗಪ್ಪನ ಹಿತ ಕಾಯುವ ನೆಂಟನ ಹಾಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಧಾಟಿ ಮೋಜೆಸಿನ್ಸುತ್ತೊಡಗಿತು.

ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಬಡಬಡಿಸಿದ್ದರ ಸಾರಾಂಶ ಇಷ್ಟ: ರಾವಬಿಹದ್ದೂರ್ ದೇಸಾಯಿ ನಾಡಿನ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಲೇಳಿಕರು. ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನವೀರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬರುವುದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ. ಅಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೇಳಿಕರು ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನವೆಲ್ಲ ವಾಲ್ಯೂಟಿ ಧರಾ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಜೀಲೆಯು ಕೊಂಟೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಬ್ರಿಹತ್ತೊ ಗ್ರಂಥ ಬರೀತಾ ಇದಾರೆ! ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ರೀ... ಎಂದೆಲ್ಲ ಏದುಸುರಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್, ಸದಾನ್ಯಾಗಿ ದಿನಿ ಜಣ್ಣಾಗಿಸಿ, ‘ಯೋಡ್ ಜಾತಿ ಜನಾ ರೀ’ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳಿತು ಅಂತೆ ಉಸುರಿದ್ದ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಅದೇ ವಿಷಯಿದ ಮೇಲೆ ಏನೇನೋ ಅಸಂಬಧಾದದನ್ನು ಬರೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮೇಲಿನೊಲ್ಲರು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೆವಿಡಾರೆ. ನಿನ್ನ ಒಕ್ಕೆಲ್ಲದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೋಂದು! ಇಷ್ಟ ಹೇಳಿ ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಪೂರೋಣಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಹುಲಗಪ್ಪನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ನಗು ಬಂತು. ಎರಡು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ ಹುಲಗಪ್ಪ ಗೊಂಡರೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಹಿಸ್ತರಿ ದಿವಾಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ರಿಸಚರ್ ಅಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ; ‘ತ್ರಿಭುವನ ಮಹಿವಾಲ ಮಹಾರಾಜರ ಅಲ್ಲಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಫುಲ್ಖ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನ’ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಹೇಳ್ತೋ ವರ್ಕ್, ಡೆಸ್ಟ್ ವರ್ಕ್ ಎರಡೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ

ಆರು ಮೇಲೆ ದೂರವಿದ್ದ ಮಿಹಿಪಾಲರ ಕೊಟೆ ಚಿಕ್ಕವಾಗಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೂ ಹುಲಗಪ್ಪನಿಗೆ ಅಂಗ್ಯನಂತೆ ಪರಿಚಿತವಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಈ ವರ್ಷ ಒಂದೆರಡು ರಿಸಚೋ ಪೇಪರ್ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಲಗಪ್ಪ, ‘ಕನ್ನಡವಾಳೆಯ ಸಂಪಾದಕ ಕೆಳೆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ಲೇಳಿನ ಬರದಿದ್ದ ಅದು ತೀರು ಉದ್ವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಪಾದಕ ಎರಡು ಕಂತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಿದ್ದ. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ರಾವ್ ಬಹದೂರ್ ದೇಸಾಯಿಯಂಥ ದೊಡ್ಡ ರೈಟರು ಮೇದಲ ಕಂತಿನ ಬರವಣಿಗೇ ಹೆದರಿ ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಕೈಲಿ ಪೂರ್ನೋ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದೆ! ಹಂಗಾದರೆ ಈ ರಿಸಚಿನಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ದೊಡ್ಡದೇನೋ ಇದೆ ಎಂದು ಹುಲಗಪ್ಪ ಒಳಗೊಳಗೇ ಉಬ್ಬಿದ. ಸರಿ, ಈ ಲೇಳಿನ ಮುಗಿಯಿತಲ್ಲ, ಮುಂದೆ ಬರೆದಾಗ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ ಎಂದು ಸುಮ್ಮಾದ.

ಈ ಗುಂಗಿನಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಹುಲಗಪ್ಪ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ದಿವಾಟ್ ಮೆಂಟಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವನಂತೆ ಕಂಡ ಹೆಡ್ಡು ತನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಬೀದಿಪಾನಂತೆ ಒಂದೇ ಉಸಿಗಿರಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡ: ‘ರೀ ರೀ ಹುಲಗಪ್ಪ, ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ಪೂರ್ನೋ ಮಾಡಿದ್ದು ರೀ. ಬೇಗ ಹೊರಿ ನೋಡ್ಯೂಂಬರ್.’ ಓ! ತಾಸೀಲ್ಲಾರ್ ಅಯ್ಯ, ಈಗ ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ತಗುಲಿಕೊಂಡ ಎಂದು ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗುತ್ತಾ ಸರಸರ ಹೊರಟ ಹುಲಗಪ್ಪನಿಗೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ಬೇಂಬರಿನ ಹೊರಗೆ ಜೀಟಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಕಾಯುವ ಗೋಜೆ ಬರಲಿಲ್! ‘ಹುಲಗಪ್ಪ’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದ ತಕ್ಷಣ, ಸಿಪಾಯಿ ಸೀದಾ ಒಳಗೆ ಬಿಟ್ಟ. ಯಾರು ಎನ್ನುವಂತೆ ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ಕತ್ತೆತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ, ‘ಹುಲಗಪ್ಪ ಗೊಂಡರೋ ಅಂತ ಸಾರ್’ ಅಂದ ಹುಲಗಪ್ಪನ ಜಿಸ್ತಿಯಿರದ ಕಾಣಣ ಶರಣನ್ನು, ಜೆನ್ನೋ ವಾಂಟನ್ನೂ ಒಂದೇ ಸೆಕೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಳೆದು ತೋಗಿದ ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ‘ಕಂಹ್ಲೋಲ್ಲೈ’ ಅಂದ. ‘ಪರಾಗಿಲ್ ಸಾರ್’ ಎಂದು ಹುಲಗಪ್ಪ ನಿಂತ. ಕೆಯಿನ್ನ ಜೆಬಿನಲ್ಲಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೋ, ಹಿಂಡ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲೋ ಎಂಬ ಇರಿಸುಮಾರಿಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಗಪ್ಪನಿಗೆ, ‘ಪವೀ, ಎಜಕೇಶನ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್’ ತನಕ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೊಂದಿದೆಯಲ್ಲಿ! ಎಂದು ವೈಸ್ ಚಾನ್ನಲ್ಲರ್ ಅಸಂಬಧಾಗಿ ನಕ್ಕ. ‘ವಲ್ಲೀ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಲ್ಯಾಬ್ರಿಲೀ ಎಂದೂ ನೋಡೇ ಇಲ್ಲಲ್ಲಿ?’ ಎಂದು ಮುಚ್ಚಿಲಿಸಿದ.